

Resolució 514/2019, de 10 de setembre

Número d'expedient de la reclamació: 434/2019

Administració reclamada: Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Accions per augmentar l'activitat física per tal de disminuir l'obesitat a dones gestants.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: La Reclamació assenyala com a única fonamentació la indicació de què el Departament de Salut es limita a respondre la sol·licitud d'informació pública dient que no disposa de la informació; bé, si no disposa de la informació, si les accions demanades no existeixen, difícilment podia respondre res més, i aquesta resposta sens dubte facilita informació pública (la inexistència de les accions específiques sobre les que demana informació) a la persona reclamant, que en podrà extreure les conclusions que consideri pertinents.

Paraules clau: Generalitat. Salut. Activitat física. Dones gestants. Reclamació contra estimació. Informació inexistent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 d'agost de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 434/2019, presentada contra el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de juliol de 2019, després de formular algunes consideracions sobre l'increment de l'obesitat entre dones gestants i sobre la manca de programes en els serveis d'obstetrícia per incrementar l'activitat física, la persona reclamant demana la informació següent al Departament de Salut: "1. Quina acció de govern té planificada el Departament de Salut encaminada a augmentar la pràctica de l'activitat física en les gestants, que permeti reduir l'obesitat de les gestants controlades en els serveis ASSIR i d'obstetrícia hospitalària?. 2. Com, quan i qui s'encarregarà de posar en marxa aquestes mesures pensades des del Departament de Salut encaminades a augmentar l'activitat física i a disminuir l'obesitat i la diabetis gestacional?. 3. Pressupost econòmic amb què comptarien aquestes actuacions". La persona reclamant demana rebre la informació i les notificacions mitjançant correu postal.

3. La resolució de la Secretaria de Salut Pública de 23 de juliol de 2019 estima la sol·licitud anterior i indica que *“no disposem de la informació que sol·licita l'interessat. Els plans i programes del Departament de Salut són els que figuren publicats conformement a la previsió de l'article 12 LTAIPBG a l'adreça electrònica següent: ...”*.
4. La Reclamació presentada l'1 d'agost de 2019 indica que la resolució impugnada es limita a respondre la sol·licitud tot indicant que el Departament no disposa de la informació sol·licitada.
5. El 7 d'agost de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 6 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe del Departament de Salut. Reitera la resposta donada per la resolució de 23 de juliol de 2019 (antecedent 3), tot afegint les consideracions següents: *“L'interessat dona per fet que el Departament té en la seva planificació dur a terme accions en relació a l'activitat física en gestants sense cap fonamentació. Des d'aquesta Secretaria se li recorda que els Plans i Programes previstos són els publicats, no havent-hi cap actuació en els termes en què (la persona reclamant) pressuposa. Per tant, no és possible facilitar una informació inexistent”*.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a*

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Desestimació de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que la resolució del Departament de Salut impugnada (la de 23 de juliol de 2019) de fet dona resposta a la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i facilita a la persona reclamant la informació sol·licitada que està en poder de l'Administració. La resolució de 23 de juliol de 2019 indica clarament a la persona reclamant que el Departament de Salut no disposa de la informació sol·licitada, i que els seus plans i programes són únicament els publicats al seu web. Si la informació sol·licitada no existeix, difícilment pot ser facilitada a la persona reclamant. La Reclamació assenyala com a única fonamentació la indicació de què el Departament de Salut es limita a respondre la sol·licitud d'informació pública dient que no disposa de la informació; bé, si no disposa

de la informació, si les accions demanades no existeixen, difícilment podia respondre res més, i aquesta resposta sens dubte facilita informació pública (la inexistència de les accions específiques sobre les que demana informació) a la persona reclamant, que en podrà extreure les conclusions que consideri pertinents.

Cal concloure, per tant, que la resolució del Departament de Salut de 23 de juliol de 2019 és conforme a l'ordenament jurídic, motiu pel qual s'ha de desestimar aquesta Reclamació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de setembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 434/2019 perquè la resolució del Departament de Salut impugnada és conforme amb l'ordenament jurídic.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 434/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.